

FIȘĂ DE LUCRU Ascultarea

Ascultarea nu se referă la reguli, regulamente școlare interne sau pedepse. Este vorba despre cooperare cu ceilalți în scopul de a avea o școală sigură și cu multă ordine și disciplină. La fel acasă și în comunitate. Gândiți-vă la pacea și libertatea de care vă bucurați când colegii se respectă unul pe altul și se supun legii și la haosul care urmează când nu există lege și ordine. Ascultarea face posibilă realizarea proiectelor de grup și cooperării prin clarificarea sarcinilor fiecăruia, prin a face cel mai bine acel lucru din proiect conform abilităților persoanelor.

Citește cu atenție textul următor și subliniază comportamentele personajului care demonstrează trăsătura ascultarea:

„La noi în casă era o viață de intelectuali. Noi, copiii, aveam voie să asistăm la discuții, cu condiția să nu scoatem o vorbă. Așa ne-am obișnuit să ascultăm. Tot la noi în casă am învățat două lucruri esențiale: conținutul meselor nu conta prea mult, cea mai importantă era conversația care avea loc la masă. Se purta la un nivel înalt și sigur că am învățat să nu vorbim cu gura plină.

Pe când aveam 6 ani, am intrat în clanul Negroponte, unde erau trei băieți și o fată. Mi-am legat toată viața, din copilărie, de familia Negroponte și pe urmă m-am căsătorit cu fratele mai mare, Ulysse. Ne-am căsătorit în 1940: a fost o căsnicie bazată pe o mare prietenie și o înțelegere extraordinară, care a durat 50 de ani fără pată. Făceam parte – și ei, și noi – dintr-o anumită clasă socială. Erau anumite reguli, care par puțin superficiale astăzi, dar care dădeau o normă de ținută, de comportament, de prezentare, de conversație, de exigență în privința cunoștințelor, în modul de a vedea viața – toate erau complet diferite de ceea ce este astăzi.

La Liceu, aveam o uniformă cu un cordon de culoare diferită în funcție de clasă. Purtam fuste lungi, iar pe coridoare trebuia să stăm într-o liniște perfectă. Când ieșeam în recreație – nu se auzea o vorbă, era o disciplină! Eu eram semiinternă, adică dejunam la școală și, după-amiază, luam întotdeauna trei-patru ore de meditații. Nu se putea trage chiulul! Și nu se putea pentru că atmosfera era de așa natură: dorința de a fi printre cei mai buni era sinceră. Sincer doream să fîm premiante!”

Sanda Negroponte
Copilăria la români

1. De ce este important să respectăm regulile/ să ascultăm sarcinile date de profesori?
2. Cine sunt persoanele care au autoritate față de tine (sunt responsabile)?
3. De ce este important să urmăm instrucțiunile cu o bună atitudine în profesia aleasă?
4. Ascultarea ca trăsătură de caracter înseamnă:
 - a. să faci ceea ce ai promis că faci
 - b. nu vei face niciodată ce vrei
 - c. Să cooperezi cu ce poți tu mai bine
5. Trebuie să asculți, chiar dacă crezi că vei face un lucru greșit?

Da/Nu

6. Dacă ți se spune să faci un lucru rău, greșit, la cine te poți duce pentru ajutor?